

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Fidei Exhibita Invictiss. Imp. Carolo V. Caesari
Avg. in Comicijs Augustæ. Anno M. D. XXX.**

Melanchthon, Philipp

Augsburg, 1535

VD16 C 4710

Qvod Sola Fides In Christvm Ivstificet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34184

serte addi testimonium de imputatione iustitiæ. Videbat adimi operibus laudem promerendæ iustificationis & pacandæ conscientia. Cum Abraham ideo pronuncietur iustus, quia assentitur promissioni, & accipit oblatam reconciliationem, non opponit iræ dei merita aut opera. Quare hic locus diligenter cōsideratus, copiose de tota re pias mentes docere poterit, qui quidem ita intelligi poterit, si proponant eum sibi perterrefactæ mentes, & statuant ad eundem modum se debere assentiri gratuita promissioni. Neq; enim possunt aliter acquiescere, nisi statuant se habere deum placatum, quia promiserit, nō quia nostra natura, uita & opera digna sint.

Iraque & Patres iustificabantur, non per legem, sed per promissionem, & fidem. Ac mirum est aduersarios adeo extenuare fidem, cum uideant ubiq; pro præcipuo cultu laudari, ut Psal. 49. *ps. 49.* Inuoca me in die tribulationis, & eripiam te. Ita uult innotescere deus, ita uult se coli, ut ab ipso accipiamus beneficia, & quidem accipiamus propter ipsius misericordiam, non propter merita nostra. Hæc est amplissima consolatio in omnibus afflictionibus. Et huiusmodi consolationes abolen, taduersarij cum fidem extenuant, & uituperant, & tantū docent homines per opera & merita cum deo agere.

QVOD SOLA FIDES IN CHRISTVM IUSTIFICET.

PRimum, ne quis putet nos de ociosa notitia historiarum loqui, dicendum est quomodo contingat fides. Postea ostēdemus & q̄ iustificet, & quomodo hoc intelligi debeat, & diluēmus ea quæ aduersarij obijciūt. Christus Luca ultimo iubet prædicare *Lucy ultimo* pœnitentiā in nomine suo, & remissionē peccatorū. Euangelium em̄ arguit omnes homines, q̄ sint sub peccato, q̄ oēs sint rei æternæ iræ ac mortis, & offert propter Christū remissionē peccatorū

& iustificationē, quæ fide accipitur. Prædicatio poenitentię, quæ arguit nos, per terrefacit conscientias ueris & serijs terroribus. In his corda rursus debent concipere consolationem. Id fit, si credat promissioni Christi, q̄ propter ipsum habeamus remissionē peccatorum. Hæc fides in illis pauoribus erigens & consolans accipit remissionem peccatorum, iustificat, & uiuificat. Nam illa consolatio est noua & spiritalis uita. Hæc plana & perspicua sunt, & a pijs intelligi possunt, & habent Ecclesiæ testimonia. Auersarij nusquam possunt dicere, quomodo detur spiritus sanctus. Fingunt sacramenta conferre spiritum sanctum ex opere operato, sine bono motu accipientis, quasi uero ociosa res sit donatio spiritus sancti.

Cum autem de tali fide loquamur, quæ non est ociosa cogitatio, sed quæ a morte liberat, & nouam uitam in cordibus parit, et est opus spiritus sancti, non stat cum peccato mortali, Sed tantisper dum adest, bonos fructus parit, ut postea dicemus. Quid potest dici de conuersione impij, seu de modo regenerationis, simplicius & clarius: Proferant unum commentarium in sententias, ex tanto Scriptorum agmine, qui de modo regenerationis dixerit. Cum loquuntur de habitu dilectionis, fingunt homines spiritum sanctum per opera mereri, non docent per uerbum accipi, sicut & hoc tempore Anabaptistæ docent. At cum deo non potest agi, deus non potest apprehendi nisi per uerbum. Ideo iustificatio fit per uerbum, sicut Paulus inquit, Euangelium est potentia dei ad salutem omni credenti. Item, Fides est ex auditu. Et uel hinc argumentum sumi potest, q̄ fides iustificet, quia si tantum fit iustificatio per uerbum, & uerbum tantum fide apprehenditur, sequitur q̄ fides iustificet. Sed sunt aliæ maiores rationes. Hæc diximus hæcenus, ut modum regenerationis ostēderemus, & ut intelligi posset, qualis sit fides, de qua loquimur.

Nunc ostendemus, q̄ fides iustificet. Vbi primum hoc monendi sunt lectores, q̄ sicut necesse est hanc sententiam tueri, quod

Euangelium est

Christus sit mediator, ita necesse sit defendere q̄ fides iustificet. Quomodo enim erit Christus mediator, si in iustificatione, non utimur eo mediatore, si non sentimus, q̄ propter ipsum iusti reputemur? Id autem est credere, confidere meritis Christi, q̄ propter ipsum certo uelit nobis Deus placat⁹ esse. Item sicut oportet defendere, q̄ præter legē, necessaria sit promissio Christi, ita necesse est defendere, q̄ fides iustificet. Lex enim non docet gratuitam remissionem peccatorum. Item, Lex nō potest fieri, nisi prius accepto spiritu sancto. Necesse est igitur defendere q̄ promissio Christi necessaria sit, At hæc nō potest accipi nisi fide. Itaq; qui negāt fidem iustificare, nihil nisi legem abolito Euangelio, & abolito Christo docent.

Sed nōnulli fortassis, cū dicitur, q̄ fides iustificet, intelligunt de principio, q̄ fides sit iniciū iustificationis, seu p̄paratio ad iustificationē, ita ut nō sit ipsa fides, illud q̄ accepti sum⁹ deo, sed opera q̄ sequūtur. Et somniant fidē; ideo ualde laudari, quia sit principiu. Magna enim uis est principij, ut uulgo dicunt, ἀρχὴ ἡμῶν ἀρχὴ, ut si quis dicat, q̄ Grammatica efficiat oīum artiu doctores, quia præparet ad alias artes, etiā si sua quencq; ars uere artificē efficit. Non sic de fide sentimus, sed hoc defendimus, q̄ proprie ac uere ipsa fide propter Christum iusti reputemur, seu accepti Deo simus. Et quia iustificari significat ex iniustis iustos effici, seu regenerari, significat & iustos p̄nunciari seu reputari. Vtroq; enim modo loquitur scriptura. Ideo primum uolumus hoc ostēdere, q̄ sola fides ex iniusto iustum efficiat, hoc est, accipiat remissionem peccatorum.

Offendit quosdam particula sola, cum & Paulus dicat, Arbitramur hominem iustificari fide, non ex operibus. Item, Ephesios. 2. Dei donum est, non ex uobis, neq; ex operibus, ne quis gloriatur. Item Roma. 3. Gratis iustificati. Si displicet exclusiua, sola, tollant etiam ex Paulo, illas exclusiuas, gratis, non ex operibus, donum est &c. Nam hæc quoq; sunt exclusiua. Excludimus:

Grammatica

iustificari sit

Ephes. 2.

Roma. 3.

autem opinionem meriti. Non excludimus uerbum aut sacramenta, ut calumniantur aduersarij. Diximus enim supra fidem ex uerbo concipi. Ac multo maxime ornamus ministerium uerbi. Dilectio etiam & opera sequi fidem debent, quare non sic excluduntur, ne sequantur, sed fiducia meriti, dilectionis aut operum in iustificatione excluditur. Idque perspicue ostendemus.

QVOD REMISSIONEM PECCATORVM SOLA FIDE IN
Christum consequamur.

Fateri etiam aduersarios existimamus, quod in iustificatione primum necessaria sit remissio peccatorum. Omnes enim sub peccato sumus. Quare sic argumentamur.

Consequi remissionem peccatorum, est iustificari, iuxta illud. Beati quorum remissae sunt iniquitates.

Sola fide in Christum, non per dilectionem, non propter dilectionem aut opera, consequimur remissionem peccatorum, etsi dilectio sequitur fidem.

Igitur sola fide iustificamur, intelligendo iustificationem, ex iniusto iustum effici, seu regenerari.

Minor ita facile poterit declarari, si sciamus, quomodo fiat remissio peccatorum. Aduersarij frigidissime disputant, Vtrum sint una mutatio remissio peccatorum, & infusio gratiae. Ociosi homines quid dicerent, non habebant. In remissione peccatorum oportet in cordibus uinci terrores peccati, & mortis aeternae, sicut Paulus testatur. 1. Corinth. 15. Aculeus mortis peccatum est. Potentia uero peccati lex. Gratia autem Deo, qui dat nobis uictoriam per Dominum nostrum Iesum Christum, id est peccatum per terra facit conscientias. Id fit per legem, quae ostendit iram Dei aduersus peccatum, sed uincimus per Christum. Quomodo

1. Cor. 15.